

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: V.L., narozený ..., státní příslušnost Ukrajina, t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,
zastoupený: Mgr. Jindřich Lechovský, advokát, sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha 6,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
sídlím Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 7.5.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.4.2019 č.j. MV-63853-3/OAM-2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30.4.2019 č.j. MV-63853-3/OAM-2019 se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu Mgr. Jindřichu Lechovskému se přiznává odměna ve výši 8.228,- Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 9504399001/5500, VS: 15419 vedený u Raiffeisenbank a.s.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 7.5.2019, soudu doručenou 16.5.2019 prostřednictvím České pošty, která byla předána k přepravě dne 15.5.2019, a jejím doplněním ze dne 30.5.2019 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 30.4.2019 č.j. MV-63853-3/OAM-2019, bylo rozhodnuto ve věci jeho žádosti tak, že správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., *o azylu*, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen **zákon o azylu**), zastavuje.
2. Součástí žaloby učinil žalobce i žádost o ustanovení zástupce, výslovně žádal o advokáta Mgr. Jindřicha Lechovského, sídlem Šlejnická 1547/ 13, Praha 6. Usnesením zdejšího soudu ze dne 16.5.2019 č.j. 60Az 39/2019-14 byl žalobci ustanoven zástupcem zmíněný advokát
3. **V žalobě** žalobce zejména namítal, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu v době podání první a druhé opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Již v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 6. 12. 2012, č.j. 3 Azs 6/2011-96 se NSS zabýval požadavky kladenými na rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o opakovaných žádostech o mezinárodní ochranu. Je zcela evidentní, že pro vyhodnocení toho, zda nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujícím se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v ustanovení § 12 nebo § 14a zákona o azylu, je zapotřebí zvážit rovněž to, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu žadatele, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti, a to pochopitelně ve vztahu k řízení, v němž byla žádost žalobce meritorně posuzována. Pouze tímto způsobem lze totiž vyloučit eventuální hrozbu pronásledování nebo vážné újmy pramenící např. z nově vypuknuvšího válečného konfliktu nebo přírodní katastrofy. Bod 3 předmětného argumentu postulovaného NSS žalovaný očividně nerespektoval a otázku, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany, zcela nesprávně, neboť posouzení eventuální změny situace vztáhnul k řízení o druhé žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, tedy k řízení z roku 2016, a nikoliv k jedinému řízení, v němž byla situace žalobce posuzována meritorně, tedy k řízení z roku 2014. Tímto pak své rozhodnutí zatížil zřetelnou vadou nezákonnosti, pro kterou nemůže obstát. Předmětnou otázkou se v poslední době zabýval NSS ve svém rozsudku ze dne 3.10.2017 č.j. 9 Azs 185/2017-38. Napadené rozhodnutí tak pro absenci vyjádření se k eventuálním změnám v zemi původu v době mezi vydáním meritorního rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a napadeným rozhodnutím nemůže obstát. Žalobce poukázal na to, že nelze přistoupit na to, aby byla porovnání situace panující v zemi původu žalobce činěna ve vztahu k rozhodnutí, jímž nebyla situace v zemi původu žalobce nijak přezkoumávána (tedy k rozhodnutí, jímž bylo řízení o žádosti žalobce zastaveno pro to, že se mělo jednat o další opakovanou žádost), již proto, že v takovém řízení situace v zemi původu žalobce nebyla pochopitelně věcně posouzena, a to vůbec ne ve vztahu k osobě žalobce a tedy i konkrétním hrozbám, které by mu mohla konkrétní situace v jeho zemi původu přinést. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. (*K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí a potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3.5.2019 č.j. 4A 23/2019-18*).

4. Žalobce společně s žalobou také požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Jeho návrh byl zamítnut pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 26.6.2019 č.j. 60Az 39/2019-35.
5. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 30.4.2019 č.j. MV-63853-3/OAM-2019** bylo rozhodnuto ve věci žádosti žalobce tak, že správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavuje. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce dne 24.4.2019 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, která je již třetí v pořadí. Poprvé žalobce žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 31.3.2014, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-133/ZA-ZA08-2014 a žalobci rozhodnutím ze dne 2.5.2014 nebyla udělena mezinárodní ochrana. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji svým rozsudkem ze dne 11.5.2015 č.j. 29 Az 22/2014-56 zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost k NSS. Správní řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu bylo v případě žalobce následně pravomocně ukončeno dne 7.6.2016, kdy nabylo právní moci usnesení NSS ze dne 3.6.2016 č.j. 5 Azs 135/2015-39, jímž byla odmítnuta kasační stížnost žalobce pro nepřijatelnost. Podruhé požádal žalobce o mezinárodní ochranu v ČR dne 19.7.2016, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č. j. OAM-634/ZA-ZA11-2016 a žalobci rozhodnutím ze dne 7.12.2016 nebyla udělena mezinárodní ochrana. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji svým rozsudkem ze dne 22.6.2017 č.j. 1 Az 2/2017-58 zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost k NSS. Správní řízení o jeho druhé žádosti o mezinárodní ochranu bylo pravomocně ukončeno dne 16.11.2018, kdy nabylo právní moci usnesení NSS ze dne 8.11.2018 č.j. 5 Azs 201/2017-37, jímž byla odmítnuta kasační stížnost žalobce pro nepřijatelnost. Správní orgán při posouzení třetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce ze dne 24.4.2019 vycházel z jeho žádosti a ze spisových materiálů k jeho předchozím žádostem o mezinárodní ochranu č.j. OAM-133/ZA-ZA08-2014 a č.j. OAM-634/ZA-ZA11-2016. Dále vycházel z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Konkrétně vycházel z Informace OAMP MV ČR, Ukrajina – Situace v zemi: politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby, ze dne 25.4.2019. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu žádné nové skutečnosti a ani nepoukázal na žádnou změnu okolností jeho případu vztahující se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, když ve své současné žádosti neuvedl naprosto žádné důvody. Ani správní orgán pak neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Po vyhodnocení spisového materiálu žalovaný také konstatoval, že na Ukrajině nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od července 2016, ani v rámci obecné politické a bezpečnostní situace na Ukrajině k žádné změně, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Ostatně ani sám žalobce ve své další opakované žádosti nic takového netvrdil. Správní orgán proto dospěl k závěru, že v případě žalobce byly naplněny podmínky podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, a proto řízení o jeho další opakované žádosti zastavil.

6. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 13.6.2019** nesouhlasil s obsahem formulovaných žalobních námitek a uvedl, že se situací dostatečně zabýval a důkladně posoudil všechny skutečnosti, které žalobce v rámci řízení uvedl. Rovněž se podrobně zabýval bezpečnostní a politickou situací v zemi jeho původu a konstatoval, že současnou bezpečnostní situaci na Ukrajině nelze považovat za důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. b), či za hrozící vážnou újmu podle § 14a zákona o azylu. Aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již třetí v pořadí. Poprvé žalobce požádal o mezinárodní ochranu dne 31.3.2014 a podruhé dne 19.7.2016. V obou případech správní orgán po vyhodnocení důvodů sdělených žalobcem mezinárodní ochranu v žádné její formě neudělil. V rámci předchozích dvou řízení žalobce ve svých žádostech o udělení mezinárodní ochrany uváděl ekonomické a rodinné důvody, obavu z povolání do armády a rovněž i potřebu legalizovat svůj další pobyt na území ČR. Správní orgán posoudil důvody současné další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s tvrzeními žalobce, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany. Jedná se o totožné důvody, které žalobce uváděl v předcházejících řízeních. V žádosti ze dne 24.4.2019 žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti a ani nepoukázal na žádnou změnu okolností jeho případu vztahující se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Na Ukrajině nedošlo ke změně od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od července 2016, a to ani v rámci politické a bezpečnostní situace na Ukrajině, která by mohla mít vliv na znovu posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Informace, z kterých správní orgán vycházel při vydání prvního rozhodnutí jsou vyjmenovány na str. 2 rozhodnutí ze dne 2.5.2014 č.j. OAM-133/ZA-ZA08-K01-2014 a pro popsání tehdejší politické a bezpečnostní situace správní orgán odkázal na str. 3 uváděného rozhodnutí. Pro druhé řízení o udělení mezinárodní ochrany si správní orgán opatřil podklady za oblast politické a bezpečnostní situace na Ukrajině, které jsou uvedeny na str. 3 druhého rozhodnutí ze dne 7.12.2016 č.j. OAM-634/ZA-ZA11-K09-2016 a posoudil žádost o udělení mezinárodní ochrany z hlediska důvodů pro udělení azylu. Ke všem podkladům byla žalobci dána možnost před vydáním rozhodnutí případně podklady doplnit a vyjádřit se k nim ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu (tj. zákona č. 500/2004 Sb.). Po zhodnocení i vzájemném porovnání výpovědí žadatele ve všech předcházejících řízeních nedospěl správní orgán k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy. Svou vlast neopustil z azylově relevantních důvodů, ve vlasti nikdy neměl žádné problémy a nebyl trestně stíhán a v případě návratu do vlasti nic nenasvědčuje tomu, že by byl postižen za svou azylovou žádost v zahraničí. Obavy žalobce z povolání k výkonu vojenské služby a nasazení do války nejsou důvodem k udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu. Ostatně i Úřad Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky ve svém stanovisku ze dne 1.10.1999 uvádí, že „všeobecně se uznává, že státy jsou oprávněny žádat po svých občanech splnění vojenských povinností a občané jsou povinni je vykonat“. V případě žalobce ani nelze předpokládat, že by případný výkon vojenské služby měl být uplatněn diskriminačně. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.
7. **Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 30.4.2019 i ve vyjádření

žalovaného ze dne 13.6.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 30.4.2019 žalobci předáno dne 3.5.2019.

8. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
9. Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní.
10. Dle § 11a odst. 1 a 2 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.Není-li opakovaná žádost nepřijatelná, ministerstvo rozhodne o udělení nebo neudělení mezinárodní ochrany, pokud není odůvodněn jiný postup.
11. Podle § 11a odst. 3 zákona o azylu podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.
12. Podle § 76 odst. 1 písm. s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem podle písm. b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, a podle písm. c) pro podstatné porušení ustanovení o

řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

13. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
14. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Zdejší soud po přezkoumání obsahu rozhodnutí žalovaného, správního spisu a vyjádření žalovaného dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, když rozhodoval o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 24.4.2019 jako o tzv. další opakované žádosti dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a následně řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil.
15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že poprvé žalobce žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 31.3.2014, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-133/ZA-ZA08-2014 a žalobci rozhodnutím ze dne 2.5.2014 nebyla udělena mezinárodní ochrana. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji svým rozsudkem ze dne 11.5.2015 č.j. 29 Az 22/2014-56 zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost k NSS). Správní řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu bylo v případě žalobce následně pravomocně ukončeno dne 7.6.2016, kdy nabylo právní moci usnesení NSS ze dne 3.6.2016 č.j. 5 Azs 135/2015-39, jímž byla odmítnuta kasační stížnost žalobce pro nepřijatelnost. Podruhé požádal žalobce o mezinárodní ochranu v ČR dne 19.7.2016, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č. j. OAM-634/ZA-ZA11-2016 a žalobci rozhodnutím ze dne 7.12.2016 nebyla udělena mezinárodní ochrana. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji svým rozsudkem ze dne 22.6.2017 č.j. 1 Az 2/2017-58 zamítl. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost k NSS. Správní řízení o jeho druhé žádosti o mezinárodní ochranu bylo pravomocně ukončeno dne 16.11.2018, kdy nabylo právní moci usnesení NSS ze dne 8.11.2018 č.j. 5 Azs 201/2017-37, jímž byla odmítnuta kasační stížnost žalobce pro nepřijatelnost.
16. Soud uvádí, že žalovaný napadené rozhodnutí vykázal coby rozhodnutí o další opakované žádosti, přestože se obsahově jednalo o rozhodnutí ve věci žádosti pouze opakované, neboť až do vydání napadeného rozhodnutí žalovaný v žalobcově věci rozhodoval vždy meritorním rozhodnutím, tudíž rozhodnutí aktuálně napadené splňuje náležitosti verdiktu k žádosti pouze opakované, nikoli další opakované. Lze tedy shrnout, že jelikož obě předchozí žádosti byly správním orgánem meritorně posouzeny, nelze třetí žádost žalobce posuzovat jako další opakovanou žádost dle § 11a odst. 3 zákona o azylu. Pokud správní orgán dospěl k tomu, že žádost žalobce není přípustná, měl postupovat dle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, jako o opakované žádosti.
17. Jelikož bylo soudem zjištěno, že předmětná žádost žalobce byla opakovanou žádostí, tedy nejednalo se o tzv. další opakovanou žádost, nezbylo soudu než napadené rozhodnutí zrušit, protože žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav věci, tedy určil, že žalobce požádal o tzv. další opakovanou žádost a následně postupoval podle nesprávných zákonných

ustanovení o tzv. další opakované žádosti, přičemž tímto postupem došlo k vydání rozhodnutí, které vykazuje výše uvedené vady.

18. Vzhledem k tomu, že ve věci musí být vydáno zcela nové rozhodnutí, založené na jiném procesním postupu a s jiným odůvodněním, soud se pak nemohl zabývat žalobními námitkami žalobce, když závěr správního orgánu může být odlišný ve vztahu k případnému dokazování.
19. S ohledem na shora uvedené, kdy žalobu soud shledal důvodnou pro vady řízení, rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 30.4.2019 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**). Žalovaný v této věci vydá nové rozhodnutí postupem podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, tedy o žádosti žalobce bude rozhodováno jako o opakované žádosti podle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Právním názorem soudu je žalovaný vázán, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalobce, který měl ve věci plný úspěch. Žalobci však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).
21. Žalobci byl pravomocným usnesením ze dne 16.5.2019 č.j. 60Az 39/2019-14 ustanoven zástupcem advokát Mgr. Jindřich Lechovský, v takovém případě platí odměnu za zastupování a hotové výdaje zástupce stát (§ 35 odst. 10 věta první za středníkem s.ř.s.). Proto byla ustanovenému zástupci přiznána odměna za zastupování v souladu s jím uvedenou specifikací požadovaných nákladů ze dne 30.5.2019, která je tvořena dvěma úkony právní služby á 3.100,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby) a dvěma paušálními částkami á 300,-Kč dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Dále ustanovenému zástupci náleží částka ve výši 1.428,-Kč odpovídající 21% dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí 8.228,-Kč a tato částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi na účet č. 9504399001/5500, VS 15419, z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok III. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 29. července 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně